

Sygn. akt: I C 688/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Mariusz Grobelny
Protokolant:	starszy protokolant Jakub Markiewicz

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 roku w Świnoujściu na rozprawie

sprawy z powództwa **J. G.**

przeciwko **A. Ł.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1217 zł (tysiąca dwustu siedemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 688/15

UZASADNIENIE

Powód J. G. wystąpił przeciwko pozwanemu A. Ł. z powództwem o zasądzenie od pozwanej kwoty 7.000 zł z odsetkami ustawowymi od kwot: 2.000 zł od dnia 01 czerwca 2014r. do dnia zapłaty, 4.000 zł od dnia 01 lipca 2014r. do dnia zapłaty, 1.000 zł od dnia 01 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w okresie od 05 maja 2014r. do 08 lipca 2014r. powód na podstawie umów zlecenia wykonywał na rzecz pozwanego usługi kierowania samochodem I. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w transporcie międzynarodowym. Na cele przejazdów powód otrzymał zaliczki na paliwo, opłaty drogowe, drobne części, z których to rozliczał się na bieżąco. Pozwany zwodził powoda obietnicą zawarcia umowy o pracę, ostatecznie umowa taka została zawarta, ale tylko na okres 1,5 miesiąca. Perspektywa stałej pracy powodowała, że powód czekał na rozliczenie z umów zlecenia, których nigdy nie otrzymał. Powód rozliczał się z otrzymanych zaliczek. W okresie realizacji umów zlecenia otrzymał następujące zaliczki: w wysokości 1.800 zł i 2.000 zł, natomiast zaliczka w kwocie 2.800 zł dotyczyła już okresu, gdy powód był zatrudniony na umowie o pracę.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Ponadto wniósł o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, iż nigdy nie wypłacał na rzecz powoda zaliczek. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, że gdyby powód rzeczywiście rozliczał się z rzekomo otrzymanych zaliczek to jako osoba otrzymująca i zwracająca część otrzymanych środków wykonania zlecenia, w zabezpieczeniu swoich interesów,

żądałby zapewne pokwitowania odebrania i zwrotu odpowiednich kwot. Strony zawarły umowy zlecenia z dnia 05 maja 2014r., 17 maja 2014r., 19 maja 2014r., 08 czerwca 2014r., 08 lipca 2014r. Zatem łączne wynagrodzenie należnego powodowi z tytułu tych umów to kwota 7.000 zł. Nie polega na prawdzie, iż pozwany zawarł z powodem umowę o pracę. W dniu 08 sierpnia 2014r. została zawarta kolejna umowa zlecenia na okres od 08 sierpnia 2014r. do 02 września 2014r. Wynagrodzenie z tytułu tej umowy strony ustaliły na kwotę 1.000 zł. Nie jest prawdą twierdzenie powoda, że powód otrzymał od pozwanego jedynie kwotę 3.800 zł tytułem zaliczek. Stron nigdy nie łączył stosunek pracy. Pozwany nie zdecydował się podpisać z powodem umowy o pracę ze względu na szereg kierowanych wobec powoda skarg od współpracujących z pozwanym spedytorów. Za bezpodstawne uznać należy również twierdzenia jakoby kwota 2.800 zł wypłacona była z tytułu umowy o pracę. Kwota ta bowiem została wypłacona została powodowi jako wynagrodzenie za wykonane na rzecz pozwanego zlecenie. W okresie realizacji umów na których powód opiera swoje roszczenie pozwany przekazał powodowi łącznie kwotę 7.550 zł. Ponadto pozwany przekazał powodowi wynagrodzenie z umowy zlecenia z dnia 08 sierpnia 2014r. W związku z powyższym uznać należy, że wszystkie należności wynikające z umów zlecenia zawieranych przez strony, zostały przez pozwanego uregulowane. W dniu 29 października 2014r. w firmie pozwanego została przeprowadzona kontrola Państwowej Inspekcji Pracy m.in. w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy w zakresie wynagrodzenia. Kontrola nie wykazała nieprawidłowości w zakresie wysokości wypłacanych pracownikom i zleceniobiorcom kwot, a także nieprawidłowości co do sposobu i podstawy zatrudniania kierowców.

Sąd ustalić następujący stan faktyczny:

Powód J. G. świadczył na rzecz pozwanego A. Ł., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą "Firma Transportowa (...)usługi kierowania pojazdem marki I. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w transporcie drogowym międzynarodowym.

(bezsporne)

W dniu 05 maja 2014r. strony zawarły umowę zlecenia na okres od 05 maja 2014r. do dnia 30 czerwca 2014r. Z tytułu tej umowy powód miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 2.000 zł, płatne w terminach: 1.000 zł do dnia 31 maja 2014r., 1.000 zł do dnia 30 czerwca 2014r.

(dowód: umowa z dnia 05.05.2014r. - k. 6)

W dniu 17 maja 2014r. strony zawarły umowę zlecenia na okres od 17 maja 2014r. do dnia 30 czerwca 2014r. Z tytułu tej umowy powód miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 1.500 zł, płatne w terminach: 500 zł do dnia 31 maja 2014r., 1.000 zł do dnia 30 czerwca 2014r.

(dowód: umowa z dnia 17.05.2014r. - k. 7)

W dniu 19 maja 2014r. strony zawarły umowę zlecenia na okres od 19 maja 2014r. do dnia 30 czerwca 2014r. Z tytułu tej umowy powód miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 1.500 zł, płatne w terminach: 500 zł do dnia 31 maja 2014r., 1.000 zł do dnia 30 czerwca 2014r.

(dowód: umowa z dnia 19.05.2014r. - k. 8)

W dniu 08 czerwca 2014r. strony zawarły umowę zlecenia na okres od 08 czerwca 2014r. do dnia 30 czerwca 2014r. Z tytułu tej umowy powód miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 1.000 zł, płatne w terminie do dnia 30 czerwca 2014r.

(dowód: umowa z dnia 08.06.2014r. - k. 9)

W dniu 08 lipca 2014r. strony zawarły umowę zlecenia na okres od 08 lipca 2014r. do dnia 31 lipca 2014r. Z tytułu tej umowy powód miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 1.000 zł, płatne w terminie do dnia 31 lipca 2014r.

(dowód: umowa z dnia 08.07.2014r. - k. 10)

Na poczet wynagrodzenia powoda z tytułu powyższych umów zlecenia w okresie objętym pozwem pozwany wypłacił mu następujące kwoty: 2.000 zł w dniu 05 czerwca 2014r., 1.800 zł w dniu 10 czerwca 2014r., , 2.000 zł w dniu 10 lipca 2014r., 1.400 zł w dniu 11 lipca 2014r., 350 zł w dniu 15 lipca 2014r., 1.000 zł w dniu 16 sierpnia 2014r.

(dowód: potwierdzenia przelewów - k. 14-18)

W okresie wykonywania usług na rzecz pozwanego powód nie otrzymywał zaliczek na poczet zakupu paliwa lub pokrycie innych należności. Powód tankował bowiem to paliwo na wskazanej przez pozwanego stacji benzynowej w S., której właścicielem była (...)Spółka jawna (...). Tankując paliwo powód kwitował pobór paliwa, nie regulując należności. Powód nie regulował opłat związanych z przejazdem płatnymi drogami. Należności te regulował pozwany za pośrednictwem internetu. Pozwany dokonywał również zakupu części do bieżących napraw pojazdu.

(dowód: wykazy towarów - k. 107-111, 189-200,

dokumentacja tras - k. 142-187,

faktury VAT - k. 201,205,

potwierdzenie opłaty - k. 206,

pismo pozwanego do powoda z dnia 10.02.2015r. z potwierdzeniem nadania - k. 202,

zeznania świadka B. Ł. - k. 119-121,

częściowo zeznania J. G. - k. 121-123,

zeznania A. Ł. - k. 123-124)

Pismem z dnia 18 lipca 2015r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty: kwoty 7.500 zł tytułem zaległego wynagrodzenia za umowy zlecenia z okresu od 05 maja 2014r. do 31 lipca 2014r., kwoty 6.000 zł z tytułu wynagrodzenia za pracę za okres od 01 sierpnia 2014r. do 12 września 2014r., delegacji i ryczałtów za noclegi z okresu wykonywania pracy - w terminie 7 dni pod rygorem wystąpienia na drogę postępowania sądowego.

(dowód: pismo pełnomocnika powoda z dnia 18.05.2015r. - k. 11)

Pismem z dnia 02 czerwca 2015r. pełnomocnik pozwanego poinformował pełnomocnik powoda, że pozwany kwestionuje żądanie powoda co do zasady i co do wysokości oraz wskazał na brak jakichkolwiek podstaw do zapłaty żądanej kwoty.

(dowód: pismo pełnomocnika pozwanego - k. 12)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 734 § 1 kc przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Stosownie do treści art. 735 § 1 kc jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że strony związane były umowami zlecenia z dnia 05 maja 2014r., 17 maja 2014r., 19 maja 2014r., 08 czerwca 2014r., 08 lipca 2014r. Pozwany nie kwestionował również tego, że miał obowiązek zapłaty na rzecz powoda wynagrodzeń wynikających z powyższych umów tj. łącznie kwoty 7.000 zł. Spornym było natomiast to czy pozwany uregulował wobec powoda powyższą należność.

Pozwany w toku sprawy przedstawił dowody wpłat na rzecz powoda następujących kwot: 2.000 zł w dniu 05 czerwca 2014r., 1.800 zł w dniu 10 czerwca 2014r., , 2.000 zł w dniu 10 lipca 2014r., 1.400 zł w dniu 11 lipca 2014r., 350 zł w dniu 15 lipca 2014r., 1.000 zł w dniu 16 sierpnia 2014r. Pozwany udokumentował więc zapłatę na rzecz powoda łącznie kwoty 7.550 zł, która przekracza wysokość świadczenia pozwanego, wynikającą ze wskazanych powyżej umów zlecenia. Powód kwestionował to, że powyższe wpłaty dotyczyły należnego mu wynagrodzenia, jednocześnie podnosił, że przedmiotowe kwoty dotyczyły wypłaconych zaliczek na pokrycie kosztów wyjazdów, z których rozliczył się z pozwanym. W ocenie Sądu twierdzenia powoda były całkowicie gołosłowne, nie zostały poparte żadnym materiałem dowodowym, a poza tym były sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i zasadami logicznego rozumowania. Podkreślić przy tym należy, że to na powodzie spoczywał ciężar dowodowego wykazania, że celem wpłat pozwanego było zaspokojenie innych niż wynagrodzenie powoda należności. Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód nie przedstawił żadnego materiału dowodowego na poparcie swojego stanowiska, że otrzymane od pozwanego kwoty stanowiły zaliczki na pokrycie kosztów związanych z wyjazdami tj. zakupu paliwa, opłat drogowych, zakupu części samochodowych. Natomiast pozwany przedstawił dowody w postaci zeznań świadka B. Ł. i dokumentów, które podważają twierdzenia powoda w tym zakresie. W szczególności pozwany wykazał, że powód pobierał paliwo w związku z wyjazdami i nie zachodziła konieczność kupowania paliwa przez powoda. Pozwany przedstawił również dowody potwierdzające, że to on regulował należności związane z uiszczaniem opłat drogowych i zakupem części do pojazdu. Powód nie przedstawił żadnego dowodu, że faktycznie rozliczał się z zaliczek z pozwanym. Nie przedstawił również żadnego dowodu, że regulował należności związane z zakupem paliwa, uiszczaniem opłat drogowych i zakupem części samochodowych. Nie zasługiwało na wiarę stanowisko powoda, że w okresie wykonywania powyższych umów zlecenia nie otrzymał od pozwanego żadnych należności na poczet swojego wynagrodzenia. Przeczy temu zwłaszcza to, że powód zawierał z pozwanym kolejne umowy zlecenia. Nieprzekonujące są twierdzenia powoda, że czekał na rozliczenie z umów zlecenia z uwagi na perspektywę stałej pracy. Całkowicie irracjonalne byłoby przyjęcie, że pozwany dokonywał wpłat na rachunek bankowy powoda zaliczek na koszty wykonywania umów, a jednocześnie uchylał się wypłacania powodowi należnego mu wynagrodzenia. Podkreślić należy, że z dokonanych przez pozwanego przelewów nie wynika, aby zostały one dokonane tytułem zaliczek. W tytułach przelewu wskazywany był bowiem zwrot "wpłata", który nie świadczy że dotyczył zaliczki, a jednocześnie nie wyklucza uznania tych wpłat za dokonane na poczet wynagrodzenia pozwanego. Zwrócić należy uwagę na potwierdzenie przelewu z dnia 11 lipca 2014r., gdzie wskazano "wpłata minus 400 za wolne". Taka treść wyklucza, aby przelew mógł dotyczyć zaliczki. Niewątpliwie okoliczności sprawy i zgromadzone sprawy wskazują, że faktyczny sposób wykonywania przez strony umów, w tym w zakresie płatności, był inny niż wynika z treści umów. Wskazuje na to chociażby to, że pozwany udokumentował dokonanie na rzecz powoda wypłat łącznie kwoty 7.550 zł tj. przekraczającej wysokość jego świadczenia z przedmiotowych umów czy treść przelewu z dnia 11 lipca 2014r., z którego wynika że pozwany rozliczał dni wolne powoda. Nie miało to jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż to powód powinien wykazać, że pozwany nie spełnił całego świadczenia wynikającego ze stosunku prawnego łączącego strony.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo.

Ustalenia w niniejszej sprawie Sąd poczynił na podstawie niekwestionowanych przez strony dokumentów, zeznań świadka B. Ł., częściowo zeznań powoda i zeznań pozwanego. Sąd uznał zeznania powoda za niewiarygodne w zakresie w jakim nie znajdowały one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie. Zauważyć zaś należy, że stanowisko pozwanego zostało poparte dowodami w postaci zeznań świadka i dokumentami. Dowody te wzajemnie ze sobą korespondowały, a powód nie podważył ich prawdziwości, dlatego Sąd uznał je za wiarygodne. W ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie wniosków powoda o zobowiązanie pozwanego do przedstawienia rozliczenia wypłaconych mu zaliczek. Nakładanie takiego zobowiązania na pozwanego było bezprzedmiotowe w sytuacji, gdy kwestionował on to, że dokonywał wypłat zaliczek na rzecz powoda, a jednocześnie przedstawił dowody, podważające wiarygodność twierdzeń powoda. Sąd pominął wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, gdyż powód nie uścił w określonym terminie zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Art. 130⁴ § 1 kpc stanowi, że strona, która wnosi o podjęcie czynności połączonej z wydatkami, obowiązana jest uścić zaliczkę na ich pokrycie w wysokości i terminie oznaczonym przez sąd. Jeżeli więcej niż jedna strona wnosi o podjęcie

czynności, sąd zobowiązuje każdą stronę, która z czynności wywodzi skutki prawne, do uiszczenia zaliczki w równych częściach lub w innym stosunku według swego uznania. Zgodnie z art. 130⁴ § 4 sąd podejmie czynność połączoną z wydatkami, jeżeli zaliczka zostanie uiszczona w oznaczonej wysokości. Stosownie do treści art. 130⁴ § 5 kpc w razie nieuiszczenia zaliczki sąd pominie czynność połączoną z wydatkami. Na rozprawie w dniu 12 października 2015r. powód wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości. Na rozprawie w dniu 30 listopada 2015r. powód został zobowiązany do uiszczenia w terminie dwóch tygodni zaliczki w kwocie 1.000 zł, pod rygorem pominięcia dowodu z opinii biegłego sądowego. W dniu 03 grudnia 2015r. pełnomocnik powoda zwrócił się o podanie podstawy dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, specjalności biegłego i tezy dowodowej na jaką opinia ma być sporządzona. Zarządzeniem z dnia 07 grudnia 2015r. pełnomocnik powoda został ponownie wezwany do uiszczenia w terminie dwóch tygodni zaliczki w kwocie 1.000 zł. Jednocześnie pełnomocnik powoda został pouczone, że wniosek dowodowy został zgłoszony przez powoda, a dowód z opinii biegłego sądowego zostanie dopuszczony na posiedzeniu niejawnym, po uiszczeniu zaliczki. Pismem z dnia 14 grudnia 2015r. pełnomocnik powoda wystąpił o przedłużenie terminu do uiszczenia zaliczki, powołując się na brak informacji odnośnie podstaw powołania biegłego, a w szczególności tezy dowodowej oraz na konieczność zgromadzenia pieniędzy. Zarządzeniem z dnia 17 grudnia 2015r. odmówiono pełnomocnikowi powoda przedłużenia terminu do uiszczenia zaliczki. W tej sytuacji zasadnym było pominięcie dowodu z opinii biegłego sądowego na podstawie art. 130⁴ § 5 kpc. Postępowanie pełnomocnika powoda było całkowicie niezrozumiałe i nie mogło skutkować przedłużeniem terminu do uiszczenia zaliczki. W szczególności zauważyć należy, że to powód wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego i on wskazał tezę dowodową, na jaką ten dowód miał zostać przeprowadzony. Bez znaczenia w sprawie były powołane przez pozwanego okoliczności, dotyczące niewłaściwego zachowania powoda przy wykonywaniu umów. W związku z tym Sąd pominął dowody przedłożone przez powoda na potwierdzenie tych okoliczności. W ocenie Sądu pozbawiony znaczenia dowodowego był również protokół kontroli pozwanego przez Państwową Inspekcję Pracy. W szczególności zauważyć należy, że z treści protokołu kontroli z dnia 05 grudnia 2014r. wynika, że inspektor pracy kontrolował przede wszystkim przestrzeganie przez pozwanego przepisów prawa pracy w stosunku do osób pozostających z nim w stosunku pracy. Natomiast w stosunku do powoda w protokole zamieszczona została jedynie informacja o umowach zleceń, stanowiących podstawę świadczenia usług przez powoda. Bez znaczenia w niniejszej sprawie było nieprzedstawienie przez pozwanego podczas kontroli wszystkich umów zlecenia zawartych z J. G..

O kosztach procesu w punkcie II wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 109 kpc zgodnie z ogólną zasadą, że strona która przegrywa proces powinna zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego składa się kwota 1.200 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym i kwota 17 zł uiszczona tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego zostało określone w wysokości stawki minimalnej na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), od wartości przedmiotu sporu w sprawie.

SSR Mariusz Grobelny

(...)

1) (...)

2) (...)

3) (...)

Ś., dnia 14 marca 2016 roku SSR Mariusz Grobelny